

Miscanthus x giganteus

Synonim lac.: *Miscanthus japonicus*

miskant olbrzymi

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkółka Roślin

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkółka Roślin

Jedna z najsilniej rosnących traw uprawianych w Polsce, tworząca okazałe, gęste kępy dorastające do 2-4 m wysokości. Gatunek powstał w wyniku naturalnego skrzyżowania miskanta chińskiego (*Miscanthus sinensis*) z miskantem cukrowym (*Miscanthus sacchariflorus*), został przywieziony do Europy z Azji Południowo-Wschodniej około 1930 roku jako roślina ozdobna. Częścią podziemną rośliny są krótkie kłącza, z których corocznie wiosną wyrastają ulistnione łodygi tworzące okazałe, gęste kępy. Łodygi, zwana u traw źdźbłami, mogą mieć do 1 cm średnicy. W przeciwieństwie do większości innych traw, międzywęźła miskantów nie są puste, lecz wypełnione gąbczastym rdzeniem. Po ścięciu mogą służyć za „bambusowe” podpórki dla roślin. Ustawione skrzętolegle na łodydze, wąsko lancetowate liście dorastają do 1 metra długości. Blaszki liściowe są szorstkie w dotyku, na brzegu ostro piłkowane, ciemnozielone z białym pasem wzdłuż nerwu głównego. Młode, soczyste zielone listki początkowo są wzniesione, później łukowato przewieszają się. Jesienią nabierają słomkowej barwy. W naszym klimacie trawa zakwita rzadko i tylko w rejonach o najdłuższym okresie wegetacji. Palczasto-groniaste, srebrzyste wiechy mogą mieć do 30 cm długości. Pozostawione do wiosny kępy stanowią dekorację zimowego ogrodu. Roślina preferuje gleby żyzne, piaszczysto-gliniaste o lekko kwaśnym pH, stanowiska słoneczne, zaciszne i osłonięte. Umiarkowanie wilgotna gleba zapewnia szybki wzrost, natomiast należy unikać miejsc zbyt suchych lub podmokłych. Gatunek nie jest ekspansywny. Wykazuje znaczną tolerancję na zanieczyszczenie gleby i powietrza oraz zasolenie. Wysokie, malownicze kępy najpiękniej prezentują się sadzone pojedynczo lub w kompozycjach z innymi gatunkami traw, przeważnie jako tło rabat bylinowych. Miskant olbrzymi jest uprawiany również dla celów przemysłowych, jako surowiec energetyczny lub substrat do produkcji papieru.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kępiasty

docelowa wysokość

od 2 m do 3 m

barwa liści (igieł)

jasnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

kwiatostan

barwa kwiatów

kremowe

pora kwitnienia

październik

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

walory

ciekawy pokrój
odporność na zanieczyszczenia
odporność na zasolenie
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
rekultywacja
zielen publiczna
rabaty
w grupach
soliter (pojedynczo)

6

